

חידקים דמויי-רicketסיה בעצי אפרסק נגועי צהבון

מאט ברט שנידר, המחלקה לווירולוגיה, מינהל המחקר החקלאי צפורה פליישר, האגף להגנת הצומח, יפו גד לבנשטיין, המחלקה לווירולוגיה, מינהל המחקר החקלאי.*

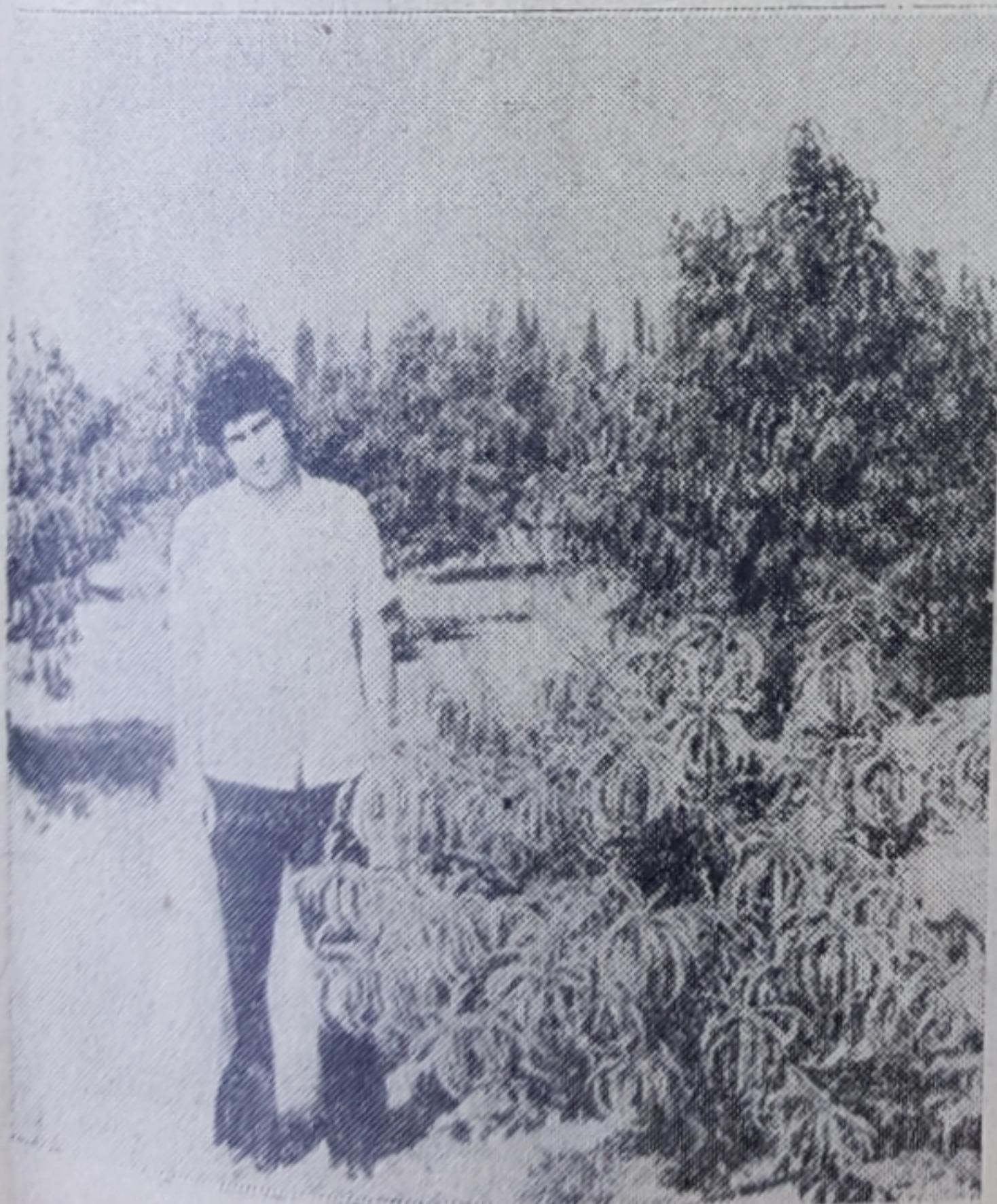
במטע אפרסקיים בכפר-זרבורג נמצאו בשנים 1977 ו-1978 מספר עצים נגועי צהבון והתקפות עליהם. בציגורות העצה מעצים אלה, וביחוד משרשיהם, נראו בעזרת מיקרוסkop אלקטронני חידקים דמויי-רicketסיה (להלן חד"ר), שלא נמצאו בעצים בריאים. כן נמצאו חד"ר בשרש שתיל דובדבן שהורכב ברכב אפרסק נגוע. קיים חשד, שחדרם מהוללי המחללה, ומומלץ לעקור בכל התקדם את העצים הנגועים.

תמונה 1.

מימין — עלים קטנים מקופלים, של עץ נגוע בצהבון; משמאל — עלים מעז בריא.

למטה — תמונה 2:
עץ אפרסק מנונס
נגוע בצהבון.

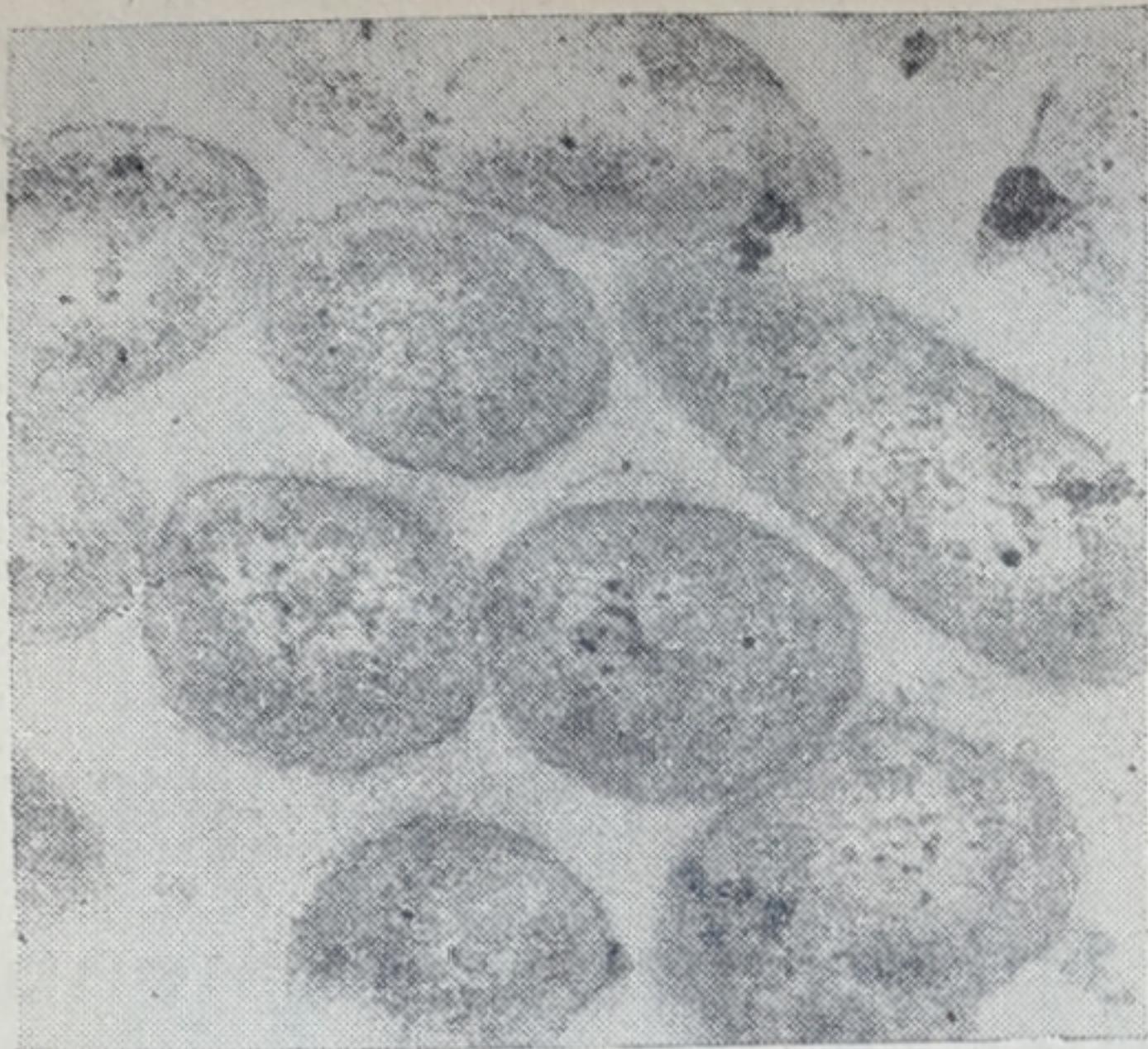
בשנת 1977 נראו במטע אפרסקיים מהזון טכפס בכפר-זרבורג מספר עצים שעלייהם קטנים יותר, צהובים ומקופלים (תמונה 1), והפרקים שבין העלים קצרים יותר. לעיתים היה העץ מנונס (תמונה 2), ולעתים נראו סימני המחללה רק בענף אחד או במספר ענפים, כאשר שאר חלקיו העץ נראו בריאים. התופעה עוררה את החשד בדבר נגיעות במיקופלסמה או בakterיות דמויות-Rickettsia (bacteria-like); ואמנם ידועות באפרסקיים מחלות שמחלולים פתוגניים אלה (3,4).

לכן בדקנו, אם התופעות בעצים אלה מלוות בנגוכחות מיקופלסמות או בakterיות דמויות-Rickettsia.

חומרים ושיטות

לדגימה במיקרוסkop אלקטронני נלקחו קטעי רקמה (1-2 מ"מ) מעלים ומשרשים; הן מעצים שהראו את סימני המחללה והן מעצים ללא סימנים — להיקש.

* מפרסומי מינהל המחקר החקלאי, סדרה ה' 1979, מס' 2228.

תמונה 3. חידקים דמווי ריקטסיה, בעלי דופן מחוספס, דו-שבatti. הגדלה $\times 30,000$.

תמונה 4. חידקים דמווי ריקטסיה בתא עצה משרשי אפרסק. הגדלה $\times 10,000$.

מבחן סימני המחלת בעץ — שונים הסימפטומים אצלנו מהמתוארים לגבי פוני פיז' (1), שהעלולה הופכת לירוקה-יכאה (1); ואילו אצלנו בלט הצהבן. מב-חינת הסימפטומים היה דמיון למחלת שמחולל גזע „התקלות העלים הצהובים“ של מחלת X באפרסק (2), אך זו קשורה עם נוכחות גופיפים דמווי מיקופלסמה בשיפה (3) — וכך לא נמצא אצלנו. עדין אין הוכחה, שהחדר שנמצא באפרסקים הנגועים בכפר-ורבורג הם מחוללי מחלת הצהבן. רק לאחר עמידה בפוסטולטים של קוד אפשר יהיה להעלות מסקנות. יחד עם זה, חשוב לעקור עצים אלה (ואחרים במצב דומה, שיימצאו במקומות אחרים) בכל התקדם, כדי למנוע את התבטשות המחלת.

השרשים נלקחו ממוקם קרוב לגזע. קטעי הרקמה נקבעו בגלוטראלדהייד ובוחומצה אוסמית ונחתכו במיקרוטום כשם שתוך אפון, כמקובל (5). אחרי כן הם נקבעו באורניל אצטאט ובציטראט העופרת.

תוצאות

חידקים דמווי-ריקטסיה נמצאו בעצת שרשים מ-3 עצים נגועים (תמונה 3). בכמה מדגמים היו ריכוזי חד"ר גדולים למדי (תמונה 4). בארכעה עצים שנבדקו לא נמצאו חד"ר, כנראה בגלל הקשיים המרובים בהכנת רקמת שרשים (בלוקים) הטובה לחיתוך. לא נמצאו חד"ר אף באחד מ-14 קטעי רקמה (בלוקים) שנלקחו משבעה עצים בריאים.

בשניים מהעצים שבהם נמצא חד"ר בשרשים — נמצא חד"ר גם בחתכי עליים. ריכוז חד"ר בעלים היה בדרך כלל פחות מזה שבשרשים. חד"ר נמצא בחללים בין תא הפרנכיימה ובתאי עצה. לא נמצא חד"ר בעלים מעטים בריאים. כן נמצא חד"ר בחתכי שרשים של דובדבן „ביבינג“ שהורכב ברכב אפרסק גוע שנקח מכפר-ורבורג. הדגימה נעשתה כ- $\frac{1}{2}$ החדשים לאחר ההרכבה.

בצינורות השיפה לא נמצא גופיפים דמווי מיקו-פלסמה או ריקטסיה.

תיאור החידק דמווי-ריקטסיה

החד"ר היו בעלי צורה עגולה, ביצתית או מוארך. ארכם נע בין 2 ל-3 מיקרונים, וקטרם — 0.5—0.3 מיקרונים. הם מוקפים דופן דו-שבatti מחוספס בעובי כדי 7 גנטרים ומברנה ציטופלסי-מיטית פנימית כפולה. החדר חסרים ארגנגולים ספציאליים, אך צברי גראנולות אוסמיואופיליות נראו בהיקף, וכן חומר חוטי במרכזו, שהוא כנראה דב"א. בכמה חתכים נראו חד"ר שהיו בתהליך חלוקה בינהריה.

התפשטות המחלת

בשנת 1977 נמצא 14 עצים נגועים; מהם נuckerו שלושה. העצים הנגועים היו מפוזרים בשטח. בשנת 1978 נראו סימני מחלת בעץ נוסף, שלא גבל עם העצים הנגועים מהשנה שקדמה, דבר המרמז על התפשטות המחלת.

דיון

חדר נמצאו במספר צמחים נגועי מחלת, כגון בתפוחים נגועי פרוליפרציה (7). באפרסקים נמצא חד"ר קשורים למחלת „פוני פיז'“ (4). החדר שנמצא באפרסקים שלנו דמו מבחינות רבות לאלה שנמצאו באפרסקים נגועי אותה מחלת, כגון בדופן המchosפס וברגרנולות אוסמיואופיליות. אך קיימים גם הבדלים, ובעיקר בצורת החספוס, שבו חדר הוא משונץ יותר מאשר בפוני פיז' (6).

- ס פ ר ו ת
4. Hopkins, D.L., Mollenhauer, H.H., French,
W.J. (1973). Phytopathology 63, 1422—1423.
5. Luft, J.H. (1961). J. Biophys. Biochem.
Cytol. 9, 409—414.
6. Nyland, G., Goheen, A.C., Lowe, S.K.,
Kirkpatrick, H.C. (1973). Phytopathology 63,
1275—1278.
7. Petzold, H., Marwitz, R., Kunze, L.
(1973). Phytopath. Z. 78, 170—181.
1. Cochran, L.C., Hutchins, L.M. (1976).
U.S.D.A. Agriculture Handbook No. 437, 96—
103.
2. Gilmer, R. M., Blodgett, E. C. (1976).
U.S.D.A. Agriculture Handbook No. 437, 145—
155.
3. Granett, A. L., Gilmer, R. M. (1971).
Phytopathology 61, 1036—1037.